

תת"ע (ירושלים) 6979-08-23 - מדינת ישראל נ' בלאל מסוודי

תת"ע (ירושלים) 6979-08-23 - מדינת ישראל נ' בלאל מסוודישלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 6979-08-23

מדינת ישראל

נגד

בלאל מסוודי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[02.12.2024]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
 2. אליבא דמבקש, המנעותו מהתייצבות לדיון שנקבע בעניינו נעוצה באי קבלת זימון לדיון, אשר נדחה בעקבות מצב החירום המיוחד אשר שרר במדינה במועד המקורי אליו זומן במעמד האכיפה.
 3. מאישור המסירה הסרוק בתיק, ומצורף גם לתגובת המשיבה, עולה כי עובד רשות הדואר ביקר במענו של המבקש בתאריך 28.10.2023 וביקש למסור לו את דבר הדואר, אולם זה סרב לקבלו ועל כן הוא הודבק במען.
 4. בשורה של פסקי דין נפסק, כי קיימת חזקת תקינות של המסירה המבוצעת על ידי דואר ישראל [ר' למשל המ"ש (ביש"א) 7399-05-17 עבדאללאה נ' עיריית עפולה (נבו) 30.01.2018], רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' כרם (נבו) 11.06.2013].
 5. במקרה דנן, אף חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".
 6. המבקש לא התייחס כלל לאמור באישור המסירה, הסרוק בתיק, ולא עמד בנטל לסתור את חזקת המסירה. לא מצאתי כי יש בטענתו הסתמית של המבקש בדבר אי קבלת הזימון כדי לאיין את האמור באישור המסירה של עובד הדואר.
 7. בהתאם להוראת סעיף 237(ג) לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט לראות מסמך שהנמען סרב לקבלו או לחתום על אישור מסירה כאילו הומצא כדין. בנסיבות האמורות, אני קובעת כי בוצעה למבקש מסירה כדין של הזמנה למועד הדיון הנדחה. על כן לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.
 8. כמו כן, אין בטענתו הכללית של המבקש בדבר קיומם של סיכויי הגנה טובים כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה את ביטול פסק-הדין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא העלה כל טענת הגנה שיש בה להצדיק את ביטול פסק הדין.
 9. לזאת יש להוסיף, כי גזר-הדין שנגזר על המבקש בהיעדרו הינו בתוך מתחם הענישה בנסיבות העבירה בה הורשע.
 10. לאור האמור, לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.
 11. לפיכך ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.
 12. נוכח התוצאה אליה הגעתי, מורה על ביטול עיכוב ביצוע פסק-הדין.
 13. המועדים להפקדת הרישיון ולתשלום הקנס יוארכו עד ליום 20.01.2025.
- ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.